

POSTANOWIENIE

Dnia 15 października 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z powództwa J.F.
przeciwko Towarzystwu Ubezpieczeń [...] spółce akcyjnej z siedzibą w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 15 października 2021 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 29 czerwca 2020 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) nie obciąża powoda kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które - zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. - będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach

Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W skardze kasacyjnej wniesionej od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 29 czerwca 2020 r. powód J.F. oparł wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na przesłankach określonych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c.

Oparcie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na tym, że istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, wymaga wykazania, że określony przepis prawa, mimo iż budzi poważne wątpliwości, nie doczekał się wykładni albo niejednolita wykładnia wywołuje wyraźnie wskazane przez skarżącego rozbieżności w orzecznictwie w odniesieniu do identycznych lub podobnych stanów faktycznych, które należy przytoczyć (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, Biuletyn SN, 2002, nr 7, s. 10, z dnia 13 czerwca 2008 r., III CSK 104/08, niepubl. oraz z dnia 28 marca 2007 r., II CSK 84/07, niepubl.). Ponadto konieczne jest opisanie tych wątpliwości lub rozbieżności, wskazanie argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen prawnych, a także przedstawienie własnej propozycji interpretacyjnej (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 3 listopada 2003 r., II UK 184/03, niepubl., z dnia 22 czerwca 2004 r., III UK 103/04, niepubl. oraz z dnia 17 grudnia 2007 r., I PK 233/07, niepubl.). Skarżącego obciąża obowiązek przedstawienia odrębnej i pogłębionej argumentacji prawnej wskazującej na zaistnienie powołanej okoliczności uzasadniającej przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, zawierającej szczegółowy opis tego, na czym polegają poważne wątpliwości interpretacyjne (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 8 lipca 2009 r., I CSK 111/09, niepubl., z dnia 12 grudnia 2008 r., II PK 220/06, niepubl.). Potrzeba wykładni przepisów prawnych nie zachodzi, jeżeli Sąd Najwyższy we wcześniejszym orzecznictwie odniósł się już do budzących wątpliwości zagadnień i jednocześnie nie zachodzą podstawy do zmiany zajętego wcześniej stanowiska.

Natomiast przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z powołaniem się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.)

wymaga wykazania przez skarżącego, że w sprawie występuje zagadnienie nowe, nierozwiązane dotychczas w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może przyczynić się do rozwoju prawa.

We wniesionej skardze kasacyjnej skarżący, nie dostrzegając merytorycznej odmienności pomiędzy przesłankami ujętymi w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c., łącznie w odniesieniu do tych przesłanek ujmując uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, co godzi we właściwe ujęcie wymogów konstrukcyjnych wniosku, o którym mowa w art. 398⁴ § 2 k.p.c.

Sąd Najwyższy wyjaśnił już, że z zastrzeżeniem odmiennych uzgodnień zawartych w treści ugody, jej przedmiotem są wszystkie roszczenia wynikające ze spornego stosunku prawnego (wyroki Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2018 r., II CSK 375/17, niepubl., i z dnia 12 września 2018 r., II CSK 538/17, OSNC-D 2019, poz. 52). Wskazane rozbieżności w orzecznictwie sądów powszechnych wobec stanowiska Sądu Najwyższego zajętego w wyżej wskazanych orzeczeniach nie uzasadniają wniosku, aby zachodziły wskazane w uzasadnieniu wniosku przesłanki uzasadniające przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania albowiem wątpliwości wskazane w tym wniosku zostały dostatecznie w nich wyjaśnione. Jak wynika z wykładni postanowień ugody zawartej dnia 4 listopada 2000 r., poszkodowani oświadczyli, że kwota odszkodowania wynikająca z treści ugody w pełni zaspakaja wszelkie ich roszczenia wynikające z poniesionej szkody. Zważywszy, że z treści ugody nie wynika, że objęto nią jedynie część łączącego strony stosunku prawnego (np. tylko niektóre z roszczeń), należy przyjąć, że strony uregulowały wszystkie jego elementy. Należy przy tym podkreślić, że inna sytuacja ma miejsce wtedy, gdy o konkretnych roszczeniach orzekały sądy w wyrokach.

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

W przedmiocie kosztów postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 102 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. uwzględniając charakter dochodzonych roszczeń i ich źródło oraz sytuację materialną i osobistą powoda.

